

prøver behandles for tiden i Udvalget om sanktionsfastsættelse i sager om spiritus- og promillekørsel m.v., jf. pkt. 2 ovenfor.

I forbindelse med en anmodning om varetægtsfængsling er der imidlertid ikke tale om, at alkometer-testen skal bruges som bevis, men derimod som en underbyggelse af mistanken om, at der foreligger en spirituskørsel. For at imødegå den usikkerhed, som er forbundet med en alkometer-test, bør det i forbindelse med en eventuel varetægtsfængsling forudsættes, at alkoholpromillen er et godt stykke over den tilladte på 0,5.

For så vidt angår udmålingen af bøder bør der efter Justitsministeriets opfattelse som i dag gælde en minimumsbøde. De gældende minimumsbøder har siden 1981 været henholdsvis 1000 kr./2000 kr. Under hensyntagen til den generelle revision af bødesatserne, som vil blive foretaget i forbindelse med Rigsadvokatens revision af de vejledende bødetakster, foreslås det, at minimumsbøderne fremover bør være 1500 kr., hvis den pågældende er uden indtægt, mens minimumsbøden for en ægtefælle uden væsentlig egen indtægt bør være 3000 kr.

I relation til spørgsmålet om tillæggsbødens størrelse i de situationer, hvor den pågældende har undergivet sig et vilkår om alkoholistbehandling, er Justitsministeriet af de grunde, som er anført af 6 af udvalgets medlemmer, enig i, at tillæggsbøden ikke bør nedsættes til det halve. Udgangspunktet bør således være, at tillæggsbøden fastsættes til den pågældendes månedlige nettoløn.

Som det fremgår ovenfor, har udvalget ikke foreslået specielle strafpositioner for sager, hvor der samtidig med spirituskørslen sker kørsel i frakendelsestiden, idet udvalget har foreslået, at der sker absolut kumulation af straffen for spirituskørsel og straffen for kørsel i frakendelsestiden.

Da Justitsministeriet ikke har medtaget den del af udvalgets forslag, som vedrører absolut kumulation af frihedsstraf og frakendelsestid, jf. herom pkt. 1.1.2. ovenfor, vil straffen i disse tilfælde fortsat skulle fastsættes som en fællesstraf efter straffelovens § 88.

I praksis betragtes den omstændighed, at den nye spiritus- eller promillekørsel har fundet sted i frakendelsestiden, som en skærpende omstændighed ved spiritus- eller promillekørslen, hvilket f.eks. indebærer, at straffen for andengangs spiritus- eller promillekørsel som udgangspunkt forhøjes med fængsel i 10 dage.

Justitsministeriet finder, at det forhold, at spirituskørslen finder sted i frakendelsestiden, fortsat bør betragtes som en skærpende omstændighed. Justitsmini-

steriet finder således, at der ved udmålingen af fællesstraffen i tilfælde af andengangs spirituskørsel i kombination med kørsel i frakendelsestiden som udgangspunkt skal lægges 10 dage til den fængselsstraf, som spirituskørslen isoleret betraget ville have medført.

Der henvises endvidere til *bilag 2*, hvor der nærmere er redegjort for bødens udregning, og *bilag 3*, der indeholder en oversigt over straffen for spirituskørsel efter gældende ret sammenholdt med de foreslåede ændringer.

5. Kørsel i frakendelsestiden

5.1. Gældende ret

5.1.1. Af færdselslovens § 117, stk. 6, fremgår det, at den, som fører motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, til trods for, at retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget, straffes med bøde. I gentagelsestilfælde kan straffen stige til fængsel indtil 1 år.

Det fremgår af bemærkningerne til lovændringen om udvidet brug af samfundstjeneste og betingede domme med vilkår om alkoholistbehandling for spirituskørsel fra 2001 (lov nr. 230 af 4. april 2000), at betinget dom med vilkår om samfundstjeneste forudsættes også at kunne finde anvendelse ved kørsel i frakendelsestiden uden for prøvetiden eller uden kombination med spiritus- eller promillekørsel.

Fængselsstraf for kørsel i frakendelsestiden gøres således som udgangspunkt betinget med vilkår om samfundstjeneste samt tillæggsbøde efter samme retningslinjer som ved spiritus- og promillekørsel. Dette gælder for alle tilfælde, hvor straffen er på 60 dages fængsel eller derunder, dog ikke, hvis kørslen i frakendelsestiden er foretaget i prøvetiden i henhold til en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling for spiritus- og promillekørsel (eller tidligere kørsel i frakendelsestiden).

Foreligger der formildende omstændigheder, kan det i førstegangstilfælde, hvor strafferammen er bøde, føre til en reduktion af bøden, mens der i andengangstilfælde og derover vil være adgang til at anvende bøde i stedet for frihedsstraf.

Det fremgår af praksis, at man generelt har været tilbageholdende med at tillægge førerens personlige forhold, de nærmere omstændigheder ved kørslen eller tidligere straffedommes alder betydning ved straffastsættelsen, og det betragtes ikke som en formildende omstændighed, at kørslen har fundet sted i slutningen af frakendelsestiden.

Som det fremgår udtrykkeligt af færdselslovens § 117, stk. 6, 2. pkt., har domme for kørsel i fraken-